

[Pitzner.]

ovre fra Handelsministeriet paa 5 600 Kr., Afskrivning og Duplikering 3 300 Kr. og saa en dejlig Post: Telefon, Kontorudgifter og herunder Cigarer, 3 000 Kr.

Der er gaaet ikke saa lidt op i Røg dér, og vi fra vor Side skønner ogsaa, at det Beløb, der er gaaet med her, er mere, end der burde kunne tages paa denne Maade. Ministeriet burde, naar det drejer sig om Beløb af denne Størrelse, i Tide have henvendt sig til Finansudvalget om det, saa man havde vidst noget om, hvor meget det drejede sig om.

Men Beløbet er afholdt, og som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard saa elskværdigt udtalte, er vi fra vor Side meget imødekommende, naar det drejer sig om den højt-ærede Regering, saa vi vil dog, gaar jeg ud fra, stemme for dette Ændringsforslag, men ud fra den bestemte Forudsætning, at dette Forhold hermed hører op, at vi ikke faar mere paa denne Konto. Hvis jeg ikke husker fejl, er der yderligere Tale om, at der er en Del, der skal trykkes, at der endnu skal betales Honorar frem i Tiden, og det vil vi fra vor Side være meget imod.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen omtalte Fornyselen af Varelotteriets Koncession. Med det Kendskab, jeg har til den Sag, kan jeg kun stille mig ved Siden af den højtærede Justitsminister og mene, at han er paa den rigtige Side, hvad den Sag angaar.

Da Spørgsmaalet om den kongelige Mønt har været omtalt, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne udtale, at da Mønten i sin Tid blev flyttet fra Gammelholm ud til det Sted, hvor den er nu, da der blev ofret de store Beløb paa Bygningen derude — Beløb, som dog blev noget ringere end anslaaet —, var vi imod den Ordning. Det blev den Gang fremhævet, at der var størartet Brug for den, idet der vilde blive meget Arbejde med Møntfabrikation til fremmede Stater, Randstaterne o. s. v., men desværre har det jo vist sig ikke at være Tilfældet, og at vi vistnok udmærket godt kunde have klaret os med Mønten dér, hvor den laa, selv om det rystede en lille bitte Smule i Heibergsgade.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Til Statsministeriets Budget er der under Nr. 110 stillet Ændringsforslag om, at Tilskuddet til Fregatten „Jylland“s Bevarelse paa 30 000 Kr. udgaar. Jeg skal hertil bemærke, at jeg meget godt forstaar, at Medlemmerne af Finansudvalget har staaet tvivlende overfor, hvorvidt det var rigtigt at give denne Bevilling eller ikke.

Jeg har selv gentagne Gange overvejet det, men mine Overvejelser har altid endt med, at hvis der ikke foretages noget nu, vil det uigenkaldelig blive for sent; vi vil da ikke kunne bevare dette sidste Minde om Sejlskebsperioden indenfor den danske Flaade. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har selvfølgelig Ret i, at hvis Fregatten skulde bevares paa den Maade, vi alle maatte ønske det, nemlig med fuld Rejsning ved Indsejlingen her til Københavns Havn, vilde det koste meget mere. Men blot derved, at Skroget nu bevares, er der Mulighed for, at Sagen i de kommende 50 Aar kan tages op, og det behøver jo ikke at betyde, at det er Staten, der skal betale Omkostningerne.

Sagen ligger saaledes, at jeg har spurgt Finansudvalget og faaet dets Tilsagn om et Tilskud til Komiteen paa 30 000 Kr. paa Betingelse af, at en Række andre Bidrag, som Komiteen havde Tilsagn om, blev ydet. Saa har det senere vist sig, at en enkelt af disse Bidragydere har opstillet Betingelser for at yde sit Bidrag, Betingelser, der var af den Beskaffenhed, at jeg straks maatte svare: Den Slags kan vi slet ikke forhandle om. Dette Bidrag er derfor bortfaldet, hvad der i og for sig er beklageligt, og det, der nu foreligger, er altsaa, om Finansudvalget vedvarende vil staa ved sit Tilsagn, til Trods for at denne ene Betingelse ikke er opfyldt.

Komiteen til Fregatten „Jylland“s Bevarelse mangler 20 000, eller jeg husker ikke, om det er 22 000 Kr., men den tilbyder selv at ville skaffe dem og spørger altsaa om, hvorvidt Tilbudet endnu staaer ved Magt, hvis den kan skaffe dem paa anden Maade. Jeg synes, at hverken Regeringen eller Rigsdagen kan sige: „Vi vil nok give 30 000 Kr., naar det netop er Schous Arvinger, der betaler denne Sum paa de ca. 20 000 Kr., men naar den skaffes paa anden Maade, vil vi ikke bevilge dem“, thi saa synes jeg, vi er inde paa en Motivering for vort Bidrag, som ikke kan holde. (Dahlgaard: Det er Flertallet, der har givet Tilsagnet). Jeg ved meget vel, at der er et Mindretal, men netop ud fra dette, at der er givet et Tilsagn fra Finansudvalget, hvorefter Statsministeren har meddelt Komiteen, at det vil bevilge 30 000 Kr., henstiller jeg, at man ogsaa her i Tinget vil slutte sig til Flertallets Opfattelse og vedtage at bevilge de 30 000 Kr. paa Betingelse af, at de omtalte Midler bliver skaffet til Veje.

Ud fra denne Opfattelse maa jeg altsaa anbefale, at man stemmer imod det under Nr. 110 stillede Ændringsforslag.